

Prædiken søndag d. 9. juli 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: 1. Mos 2,1-4 & Matt 11, 25-30

Jesus siger: *“Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.”*¹

Jeg tror, at mange mennesker kan nikke genkendende til det med at være træt og slidt, og synes, at man i hverdagen bærer mange tunge byrder.

Faktisk møder jeg i mit arbejde, foruroligende mange mennesker, som føler sig presset af deres hverdag.

Arbejdspladserne og kirkerne er fulde af mennesker, som har det sådan. På arbejdspladsen bider vi tænderne sammen og siger til os selv, at når denne opgave er overstået, bliver det bedre. Så kommer der mere luft i kalenderen.

Samtidigt skriver aviserne også, vi har en utrolig høj arbejdsmoral, det på mange måder er et tveægget sværd, fordi det er jo supergodt, at vi kan arbejde igennem, men antallet af mennesker på arbejdsmarkedet, der går ned med stress er rekord højt. Det koster kassen for vort samfund og de menneskelige omkostninger for de ramte familier er enorme. Dette er et samfundsproblem, som er reelt for rigtig mange mennesker.

I går sagde de ti tv-avisen, at ingeniørforeningen har lavet en undersøgelse, der afslører at 15 procent af

¹ Matt 11,28)

2 af 4

medarbejderne står til rådighed for arbejdspladsen i ferien.

En anden undersøgelse viste at 1 million danskere tjekker arbejdsmailen på mobilen, selvom de har ferie.

Jeg bliver faktisk bekymret, når jeg ser sådanne tal. Jeg tror helt enkelt ikke, at det er sundt, at vi tror vi er så uundværlige, at vi er nødt til at tjekke mail i ferien.

Det er ikke kun på arbejdspladserne, at dette er et problem. Det er det også i kirkerne.

Her siger vi med stolthed til hinanden, at Gud ikke giver os større byrder, end vi kan bære. Underforstået: du må være stærk, siden du får betroet så mange byrder. Vi lukker nogen gange øjenene for, at præster, ledere og frivillige i kirkerne ofte er endog meget trætte og på kanten af udbrændthed. Men hvis jeg ikke får mere end jeg kan bære, er der så noget galt med mig når jeg føler mig mast?

Nogen af os siger også, at det er Gud, som kalder os til at gøre de ting, vi gør i kirken. Derfor kan man ikke bare lade være eller holde pause, fordi vi kan jo ikke svigte Guds kald, når nu opgaverne står i kø. Og opgaverne er mange, næsten altid er der mere vi følger vi bør gøre, end vi faktisk har tid og ressourcer til.

Men når man er træt, bliver man mismodig, for alle de andre bliver ved og ved, og tager opgaver på sig i en uendelighed. De efteruddanner sig og deres have vidner om, at de også har tid til havearbejde. Det kan jeg jo se på linkedin og på Facebook.

3 af 4

De andre kan klare alt, mens jeg oplever mig helt mast. Hvad er der galt med mig?

Nej, det er ikke noget galt med dig! Du er menneske, skabt i Guds billede. Du er netop ikke en robot ude fra robotklyngen her i Odense, men menneske, præcis som du skal være.

I vores moderne samfund, hvor vi alle skal være på informationsstrømmen 24/7 og ikke tør slukke telefonen i ren angst for at blive hængt af, der slider vi uforholdsmæssigt meget på hinanden.

Vi lukker øjenene for den gamle bibelske visdom om at holde sabbat. Om at lukke totalt ned og give vores hjerne, sind og krop et pusterum og give Gud plads. Det er det, Jesus inviterer til, når han siger: Kom til mig....og jeg vil give jer hvile.

Søren Pind har i den sidste tid gjort sig bemærket ved, at han ganske enkelt har forbudt sine medarbejdere, at sende mails om søndagen. Som han siger, det er fint at vi arbejder hårdt og meget, men ingen skal være tvunget til at være på om søndagen, så der sender vi ikke mails.

Vi er så utroligt dårlige til at hvile og puste ud. Det er ikke noget nyt.

Faktisk har det, siden mennesket kom til, været en udfordring. En udfordring så stor, at Gud fandt det nødvendigt, at påbyde hvilen som et krav i de ti bud: "Husk sabbatsdagen og hold den hellig." (2. Mos 20,8)

4 af 4

Vi taler meget om reformation i disse dage. Jeg tror, at vi trænger til at reformere vores måde at arbejde på – og ikke mindst vores måde at prioritere hvile og ro.

Der er afgrundsdyb visdom i, at der er en hviledag en gang om ugen, og stor værdi i de længere pauser, som sommeren kan give.

Vi svigter ingen ved at holde fridag og ferier. Faktisk ødelægger vi os selv og vores arbejdspladser og vore kirker, hvis ikke vi gør det.

Så herfra skal der lyde: God ferie! Det er vigtigt – mindst lige så vigtigt som at gøre det godt på jobbet.

Amen

Salme: Vi rækker vore hænder ud